

॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ आसंधवधात् संधवधात्मागेव ॥ १३ ॥ १४ ॥ हलादितोमरान्तमर्शआपजंतं ॥ १५ ॥ साहसंसहस्रप्रतिमं ॥ १६ ॥
 अपवादं द्यात्मनश्च लोकात्पश्यन्विशेषतः ॥ तेषां भीतमिति ब्रूयुर्यातं फाल्गुनं प्रति ॥ २ ॥ निश्चित्य बहुधैवं ससात्य किर्युद्ध दुर्मदः ॥ धर्मराजमिदं वाक्यम
 ब्रवीत्पुरुषर्षभः ॥ ३ ॥ कृतांचेन्मन्यसे रक्षां स्वस्ति तेऽस्तु विशांपते ॥ अनुयास्यामि बीभत्सुं कर्ष्ये वचनं तव ॥ ४ ॥ नहि मे पांडवात्कश्चिन्निषल्लोकेषु विद्यते ॥ यो
 मे प्रियतरो राजन्सत्यमेतद्वर्णमिति ॥ ५ ॥ तस्याहं पदवीयास्ये संदेशात्तव मानद ॥ त्वत्तेन च मे किंचिदकर्तव्यं कथंचन ॥ ६ ॥ यथाहि मे गुरोर्वाक्यं विशिष्टं द्वि
 पदांवर ॥ तथा तवापि वचनं विशिष्टतरमेव मे ॥ ७ ॥ प्रियेहितवचने ते भ्रातरौ रुक्मपांडवौ ॥ तयोः प्रिये स्थितं चैव विद्विमां राजपुंगव ॥ ८ ॥ तवाज्ञां शिरसागृ
 ह्य पांडवार्थमहं प्रभो ॥ भित्ते दंदुर्भिदं सैन्यं प्रयास्ये नरपुंगव ॥ ९ ॥ द्रोणानीकं विशाम्येष क्रुद्धो ह्यपइवार्णवं ॥ तत्र यास्यामि यत्रासौ राजन राजजयद्रथः ॥
 १० ॥ यत्र सेनां समाश्रित्य भीतस्तिष्ठति पांडवात् ॥ गुप्तोरथवरश्चैष्टे द्रौणि कर्णरूपदिभिः ॥ ११ ॥ इतस्त्रियोजनं मन्येत मध्वानं विशांपते ॥ यत्र तिष्ठति पा
 र्थसौ जयद्रथवधो घतः ॥ १२ ॥ त्रियोजनगतस्यापि तस्य यास्याम्यहं पदं ॥ आसंधवधात् संधवधात्मागेव ॥ १३ ॥ अनादिष्टुगुरुणा को नु युध्येत
 मानवः ॥ आदिष्टुयथाराजको नु युध्येत माहुराः ॥ १४ ॥ अभिजानामि तं देशं यत्र यास्याम्यहं प्रभो ॥ हलशक्तिगदाप्रासचर्मखड्गप्रतिमं ॥ १५ ॥ इष्वस्त्र
 वरसंवाधं क्षोभयिष्ये बलार्णवं ॥ यदेतत्कुंजरानीकं साहस्रमनुपश्यसि ॥ १६ ॥ कुलमांजनकं नाम यत्रैते वीर्यशालिनः ॥ आस्थिता बहुभिर्भले च्युद्धशौडैः प्रहा
 रिभिः ॥ १७ ॥ नागामेघनिभाराजनक्षरंत इव तोयदाः ॥ नैते जातु निवर्त्तेरन्नेषिता हस्तिसादिभिः ॥ १८ ॥ अन्यत्र हि वधादेषां नास्ति राजन्यराजयः ॥ अथ यान्
 थिनो राजन्सहस्रमनुपश्यसि ॥ १९ ॥ एते रुक्मरथानामराजपुत्रा महारथाः ॥ रथेष्वस्त्रेषु निपुणानां गेषु च विशांपते ॥ २० ॥ धनुर्वेदगताः पारं मुष्टियुद्धे च कोवि
 दाः ॥ गदायुद्धविशेषज्ञानियुद्धकुशलस्तथा ॥ २१ ॥ खड्गप्रहरणे युक्ताः संपाते चासिचर्मणोः ॥ शूराश्च कृतविद्याश्च स्पृधेतै च परस्परं ॥ २२ ॥ नित्यं हि समरे
 राजन्विजिगीषति मानवान् ॥ कर्णं न विहिताराजन्दुः शासनमनुव्रताः ॥ २३ ॥ एतां सुवासुदेवोऽपि रथोदाराम्बशंसति ॥ सततं प्रियकामाश्च कर्णस्यैते वशे स्थि
 ताः ॥ २४ ॥ तस्यैव वचनाद्राजन्निवृत्ताः श्वेतवाहनात् ॥ तेन क्कांतान च श्रान्ता हठावरणकामुकाः ॥ २५ ॥

एतेनागाः ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ संपाते विहरणे ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥